

22. august 2015 19:08
Af: MORTEN VILSBÆK

Med Hall i tidsmaskinen

Nærmer pensionen sig?

Undgå at løbe tør for penge i den vigtigste periode i dit liv!

Martin Hall detonerede en neutronbombe af weltschmerz til lydmalierier fra det klassiske ensemble Lydenskab

Punkeren med det blå hår lover eddike i baren og dj-musik til Klub Golem på Kulturmaskinen efter Martin Hall, så er stemningen sat til forestillingen "Prototype/Protokol", som er et "tværæstetisk møde mellem avantgardekunstneren Martin Hall og ensemblet Lydenskab.

Og hvis nogen skulle have tro, at finanskrisen, friværddi og flygtninge fra Afrika har visket firserne væk, så bør de tro om igen.

- Som en krop af tåge bevæger du dig gennem mit indre som en gæst ud af mange, messer Martin Hall distinkt ind i retro-mikrofonen. Han har grebet sine stålfattede briller efter at have siddet andægtigt med himmelvendte øjne, mens pianist, cellist, guitarist og statist (en ung kvinde i 20'er-dress) bliver klar til indsats.

Martin Hall detonerer en neutronbombe af weltschmerz i en grad, så Sort Guld, Michael Strunge og firserne var tilbage, hvis det ikke havde været for den macbook, som den konservatorieuddannede guitarist Thea Vesti styrer løjerne med.

Stemningen er intens, sætningerne flyder over af betydning og melankoli i det kunstneriske projekt, som udforsker eksistens i en sorttonet metropolis af dysfunktionelle parforhold, følelse af tab og den tunge byrde at være sig selv.

Martin Hall fortæller med altmodisch kancellisprog om manden, som må acceptere den mest ydmygende skæbne efter et mislykket selvmordsforsøg.

Vi er omkring 100 publikummere, og man leder forgæves efter en dobbelt bund i det klaustrofobisk lukkede univers eller en tungen-i-kindens-fornemmelse af ironi. Neutronbomben udsletter de sidste rester af humor i lokalet, så det bliver som "byens sodet af gammelt begær" takket være "tankeprocessernes ublide fald gennem det fælles rum".

Martin Hall og ensemblet leverer en skræmmende beskrivelse af alderdommens forfald og demens, som formaterer den indre harddisk. Sofia Lind Petersen lægger med sin cello dramatiske stemninger under fortællingen, og pianisten Eskild Winding spænder lydmæssigt bredt med sine

elektroniske effekter. Mest effektfuldt er nok Thea Vestis tilbageholdte åndedræt over sanganlægget, da Hall foredrager om hypotaser af kærlighedens natur og en blondeklædt strandvasker, som bliver hevet i land. Og sætter trumf på med en mormor, som drev utugt med gifte mænd til datterens og barnebarnets forargelse.

Poesi, nyskrevet musik og erindringer blandet med fiktion rykker godt i den middelhavsstemning, som var faldet over Odense ude i Vestergade. Herligt sort, herligt mærkeligt og ikke mindst eventyrligt på en helt anden måde end resten af HCA Festivals ...

LÆS NÆSTE ARTIKEL

Hollywood-powerpar æres med homopris